

Чудотворний образ Богородиці «Споручниця грішних» є головною святинею і душею Корецького жіночого монастиря ще з XVII століття. До XVII століття вона була родовою іконою корецьких князів. Ікона була привезена або з султанської Туреччини, або прямо з Риму. За переказами, до неї молилась свята преподобна Марія Єгипетська в єрусалимському храмі. Її називали «благодатною», бо, за молитвами перед нею, Матір Божа постійно посидала свою допомогу княжій родині. У 1622 році турки взяли в полон останнього з православних Корецьких князів, Самуїла. Його брат, Іоанн, опинившись без підтримки та опори, проявив малодушся – перейшов у католицьку віру, прийняв ім'я Ян-Карл та передав новозбудовану частину Корецької обителі монахам-францисканцям. Новоспечені «брати у Христі», католики-єзуїти, підбили князя винести зі свого родового замку православні святині – плащаницю Богородиці та ікону Божої Матері «Споручниця грішних». Чи то Господь зглянувся на молитви сестри Корецьких князів, Серафими, ігумені місцевої жіночої обителі, чи сам Ян-Карл проявив здоровий глузд, але у 1622 році, у четвер після святої П'ятидесятниці, Хресною ходою ці святині були перенесені у Корецький монастир. Та навіть молитви сестри-ігумені не вберегли брата, який зрадив православну віру, від карі Божої: Всевишній не дав Яну-Карлу нащадків, і рід Корецьких князів на ньому перервався. А, починаючи з 1622 року, на четвертий день після Трійці було встановлено святкування на честь образу Матері Божої «Споручниця грішних». На іконі Божа Матір зображена з Богонемовлям-Христом на лівій руці, Який обома руками тримає Її десницю. Написана на дерев'яній дошці, свою теперішню назву святиня отримала від віршованого напису на окладі «Аз споручница грешных к Моему Сыну: Сей дал Мне за них руце слышати Мя выну; да тии, иже радость выну Мне приносят, радоватися вечне через Меня испросят». І, справді, заступництво і чудеса від образу відчувають усі, хто з вірою і надією звертається перед ним до Богородиці. Через цю ікону Бог багато разів рятував Корець від ворогів, проливних злив та інших напастей. У важкі часи її несли Хресним ходом навколо обителі або міста – і біда відступала. 12 серпня 1880 року ікона була перенесена в повернутий монастирю Свято-Троїцький храм і поміщена в дерев'яний різьблений кіот у його лівій передній колоні. Не раз чудотворна ікона показувала благодатну допомогу стражденним. Жителі Корця розповідають, що у часи фашистської окупації святотатці спробували пограбувати монастир, і як тільки вони не намагались викрасти чудотворну ікону Богородиці – здерти вдалося лише ризу, святиню

навіть не вдалося зрушити з місця. Після того, як наголошують місцеві жителі, грабіжники залишили обитель у спокої, а рани на іконі зажили дуже швидко. На початку двохтисячних старець, прозорливий архімандрит Парфеній, який пройшов пекло ГУЛАГу, кілька разів твердив монахиням: “Бережіть ігуменю вашу, щоб її не вкрали. А то придуть злодії і вкрадуть”. Старець спочив, і тільки після його смерті сестри зрозуміли, про яку ігуменю говорив їм архімандрит: у листопаді 2001 року злодії поцупили з монастиря дорогоцінні ікони та церковні прикраси, вартісне богослужбове начиння. Але Мати Божа знову явила диво Своїм чудотворним образом: скільки не ламали злодії кіот «Споручниці грішних», змогли зняти з ікони тільки дорогоцінну ризу, а сам образ украсти так і не змогли. Дуже швидко, стараннями сестер, вірян і духовенства, рани на іконі було вилікувано, і чудотворна ікона знову стала доступною для поклоніння. Щороку до ікони приходять помолитися тисячі вірян. Усі вони просять у Цариці Небесної допомоги і заступництва та підтверджують: після молитов перед чудотворним образом отримують душевне полегшення і заспокоєння, серцем опановує спокій та умиротвореність. «Умолкает ныне всякое уныние и страх отчаяния исчезает, грешницы в скорби сердца обретают утешение и Небесною любовью озаряются светло: днесь бо Матерь Божия простирает нам спасающую руку и от Пречистаго образа Своею вещает, глаголя: Аз Споручница грешных к Моему Сыну, Сей дал Мне за них руце слышати Мя выну», – співається у тропарі чудотворній святині. Та, Яка разом зі Своїм Сином зображена на дощечці ікони “Споручниця грішних”, і у князівські часи, як і до наших днів, залишається найпершою Помічницею роду людському.